

Totál kész vagyok

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy műfaj, akit úgy hívtak, hogy Kiszpróza. Senki sem szerette.

A kiadók azért nem, mert állítólag nem szeretik az olvasók. Az olvasók meg azért nem, mert keveset hallottak róla, gyanús volt, mint a messziről jött ember. Aztán jött, egyesek szerint egyenest Tolnai Ottó köpönyegéből, egy Bencsik Orsolya nevű, alig huszonnyolc éves költő, és csatlósaival, Humorral, Groteszkkal és Iróniával együtt valami olyat alkotott, ami újra visszaadta a reményt, hogy igen, van még helye a kiszprózának, novellának, elbeszélésnek, nevezzük akár-hogy, a mai magyar irodalomban

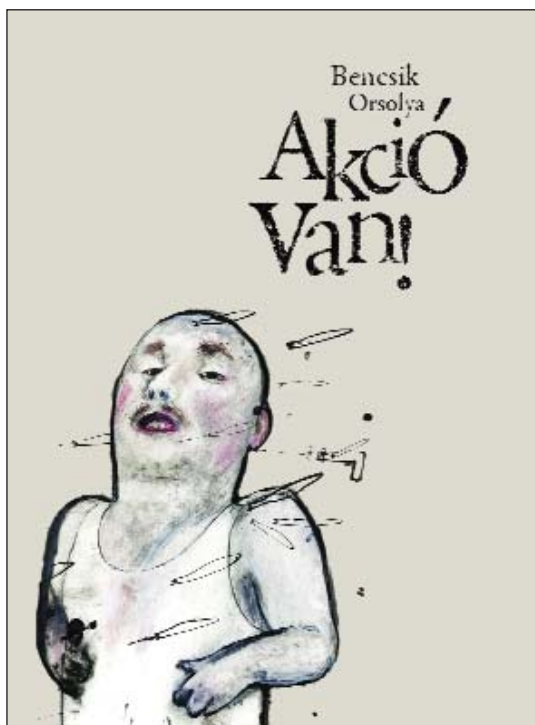
Bocsássák meg nekem a mesés kezdést, de az *Akció van!* kihozta belőlem a mesélőkedvet. Ám hazudnék, ha azt mondanám, hogy ez a huszonhárom rövid történet lefekvéshez való, könnyed mese volna. Távolról sem! Klasszikus mesebéli elemeket sem találunk nagyon benne, viszont itt van helyettük a mesére jellemző dús és színes szövegfolyam hömpölygése, illetve Emil Kadiriaé kiváló grafikai, amelyek így együtt egyfajta felnőtteknek szóló meséskönyvre hajaznak.

A könyvben egy vajdasági család mindennapjait ismerhetjük meg egy kislány, (nő?) szemszögéből. Ezen a vidéken bármi megeshet, talán épp a visszaemlékezés önkényes logikájának köszönhetően, itt semmi sem átfogó, semmi sem állandó, csak a nyelv valósgáteremtő ereje. Épp ezért talán érdemes figyelmeztetni az olvasót, nehéz könyv lesz az *Akció van!*, ha nem adja meg magát ennek a nyelvi erőnek, valóságnak, a benne lévő féktelen allegorikusságnak és az asszociációknak, amelyek mögött mégis egészen pontosan ott van az a valóság, amelyet mi is jól ismerünk mindennapi viszonyainkban.

Ezek a szövegek, mint egy jó C vitamin, olykor késleltetve fejtik ki hatásukat; ironikusak és frissítő humorral teliek, bizonyos képek berágják magukat az olvasó memóriájába, máskor pedig csak egy édes, keserű hangulat marad az egész elbeszélésből. A könyv tavaly elnyerte jutalmát, Bencsik Orsolya, mint minden valamire való hős, mert valójában mégiscsak ő, az elbeszélő a mese igazi hőse, Szirma-díjat kapott, teljesen megérdemelten, hiszen ahogy Nyúlásziv őrmester is mondja a kötet fűlszövegében: „B. O. nem ismer félelmet, ódzkodást, álszemérmert; mindent megmutat, közben megne-

vettet vagy megfintorgat erősen görbített, groteszk és abszurd-realista világában. De, oh, egek, hagyjuk e patinás-szklerotikus, szégyenlős terminusokat! Találjunk új szavakat B. O. csupaszon vinnyogó univerzumához, közben Orsolya könnyedén elővárásolja a maga kalapjából Ausztráliát, nagyapát, a zongorát, a birsalmát, a ribiszkét, a honleányt, a sörivő fiatal nőt, meg a novinarokát is – mutat kutyatejet és disznófarkat a konyhaablakon át –, halmokat, vaktérképeket és vaktöltényeket. De, ooooooh, a legszebb, legmeggrázóbb, legmaradandóbb sérülést okozó kép: a még gőzölgő disznószívre telepedőnyalakodó szitakötő-nagymami. Szitakötőnyelven szólva is állatjő.”

Bencsik Orsolya: Akció van!
Újvidék, Fórum-Budapest, JAK
2012, 98 oldal, 2000 Ft

ÍRÓK ÍRÓKRÓL - KORTÁRSAINK A MAGYAR IRODALOM KLASSZIKUSAIRÓL

A Magyar Írószövetség Íróiskolájának rendhagyó előadásorozata

MÁRCIUS 9.

10.00: *Iancu Laura - Lakatos Demeterről*
12.00: *Kiss Judit Ágnes - Irodalom az oktatásban*

MÁRCIUS 23.

10.00: *Szalay Károly - Karinthy Frigyesről*
12.00: *Ambrus Lajos - Bor és irodalom*

ÁPRILIS 6.

10.00: *Mezey Katalin - Sinka Istvánról*
12.00: *Kovács István - Irodalom a történelemben*

ÁPRILIS 20.

10.00: *Oláh János - Veres Péterről*
12.00: *Czakó Gábor - Irodalom és szakralitás*

MÁJUS 4.

10.00: *Kányádi Sándor - Tamási Áronról*
12.00: *Lackfi János - Pizzavers és taxivers avagy a jelentés születése (Kell-e az irodalomnak marketing?)*

MÁJUS 11.

10.00: *Illyés Mária - Illyés Gyuláról*
12.00: *Mezei Balázs - Irodalom és bölcsélet*

